

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA PODATEĽNA	
Došlo: 26 JOL 2010 / 003462	
Číslo: DL/2008/02310	
Prilohy: 0	Vybavuje:

V konaní pred samosudcom JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprdivou, v právnej veci navrhovateľa : **PhDr. Ondrej Herec, bytom ul. Hrobákova č. 15, 851 02 Bratislava**, zast.: JUDr. Ján Čarnogurský, advokát, ul. Dostojevského rad č. 1, 811 09 Bratislava, IČO : 36 065 226, proti odporcovi v 1. rade : **Ústav pamäti národa, nám. Slobody č. 6, 817 83 Bratislava**, proti odporcovi v 2. rade : **Slovenská republika zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, ul. Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava**, o určenie právneho vzťahu, takto

r o z h o d o l :

Súd **u r č u j e**, že navrhovateľ je neoprávnene evidovaný v registračných protokoloch bývalej štátnej bezpečnosti ako jej agent.

Odporca v 1. rade je **p o v i n n ý** zverejniť výrok rozsudku na svojej internetovej stránke do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku v elektronickom prepise registračného protokolu, pri mene navrhovateľa uviesť poznámku o súdnom rozhodnutí.

Súd návrh voči odporcovi v 2. rade **z a m i e t a**.

Odporca v 1. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Jána Čarnogurského, advokáta, ul. Dostojevského rad č. 1, 811 09 Bratislava vedený vo Volksbank Slovakia a.s. č.ú. : 4001 064 805/3100 trovy konania v sume 272,28,-Eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 27.8.2007 sa navrhovateľ domáhal aby súd určil, že je neoprávnene evidovaný v registrových protokoloch bývalej štátnej bezpečnosti ako jej agent a zaviazať odporcu v 1 rade zverejniť výrok rozsudku na svojej internetovej stránke do 3 dní v registračnom protokole pri mene uviesť poznámku o súdnom rozhodnutí a súčasne žiadal zaviazať odporcov v 1 a 2 rade k náhrade trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že odporca v I rade uverejnil registračné zväzky bývalej Štátnej bezpečnosti a vo zväzkoch pre Bratislavu a Západoslovenský kraj bol uverejnený navrhovateľ pod registračným číslom 27445 séria II Bratislava ako agent. V žiadnych zoznamoch spolupracovníkov bývalej Štátnej bezpečnosti, ktoré boli od roku 1990 rôznym spôsobom uverejnené navrhovateľ uvedený nebol. Prehlásil, že so štátnou bezpečnosťou nikdy nespolupracoval a bol nemilo prekvapený objavením svojho mena vo zväzkoch, ktoré uverejnil odporca v I rade. Navrhovateľ požiadal odporcu v I rade o sprístupnenie dokumentov, ktoré sa mali na neho vzťahovať. Odporca v I rade listom zo dňa 26.8.2005 napísal, že osobný zväzok zavedený dňa 14.9.1987 na S-ŠtB Bratislava pod reg.č. 27445 bol dňa 12.12.1989 zničený a preto žiaden materiál od odporcu v I rade neobdržal. Navrhovateľ vyštudoval na Filozofickej fakulte UK v Bratislave sociológiu, Po skončení vysokej školy pracoval ako redaktor najskôr v nakladateľstve PRAVDA, neskôr v Osvetovom ústave Bratislava, ešte neskôr vo Výskumnom ústave kultúry Bratislava. Popri zamestnaní si privyrábala výučbou jazykov (angličtina, nemčina, ruština) aj ako prekladateľ a tlmočník vo vnútri štátu. Prvý krát mu bolo dovolené vycestovať do „kapitalistickej cudziny“ ako študentovi v roku 1968. Potom boli všetky jeho žiadosti o pridelenie devízového prísľubu zamietané. Klienti, ktorým tlmočil v oblasti záujmovej umeleckej činnosti ho odporúčali zamestnávateľovi (Osvetový ústav) a Ministerstvu kultúry SR ako tlmočníka aj do zahraničia. Na základe ich žiadosti navrhovateľ v roku 1984 alebo 1985 mohol po prvý raz vycestovať ako tlmočník folklórneho súboru na niekoľko dní do Heimburgu v Rakúsku. Po návrate na navrhovateľove odvolanie proti zamietnutiu žiadosti o pridelenie devízového prísľubu bol pridelený prísľub na turistickú cestu na 10 dní do Rakúska. Na základe dobrých referencií na navrhovateľa od súborov záujmovej umeleckej činnosti potom niekoľko krát vycestoval ako tlmočník do zahraničia. Z pracovných ciest bol povinný podávať cestovné správy ako každý, kto pracovne cestoval do zahraničia. Kópia sa poskytovala aj na tzv. oddelenie pre zvláštne úlohy. Po odovzdaní štvrtej alebo piatej správy si navrhovateľa predvolal vtedajší vedúci uvedeného oddelenia a žiadal zodpovedať otázku, či má navrhovateľ na správy šablónu. Navrhovateľ odpovedal, že má a nemá dôvod ju meniť, keďže priebeh každej cesty je z hľadiska „bezpečnosti štátu“ rovnaký –podľa navrhovateľových vedomostí sa nestalo nič mimoriadne, nikto žiadneho člena súboru nekontaktoval, ani člen nejakého súboru nejakú osobu mimo nevyhnutnosti súvisiacej s plnením úloh štátnej reprezentácie tiež nekontaktoval. Po rozhovore bol navrhovateľ telefonicky pozvaný na rozhovor na Februárovú ul. kde ho vypočúval muž v civilu, či do správ napísal pravdu. Keďže navrhovateľ ani nemal čo iné napísať a on zrejme mal informácie o týchto cestách aj z iných zdrojov, po rozhovore navrhovateľa prepustil. Podobným spôsobom bol navrhovateľ pozvaný na ul. Februárového víťazstva ešte raz. Rozhovor prebiehal opäť podobne. Predmetom rozhovoru nikdy nebolo nič iné ako vyššie uvedené a niekoľko veľmi všeobecných otázok na vtedajšie dianie v oblasti kultúry. Keďže navrhovateľ bol len radový pracovník, ani keby bol chcel, nemohol poskytnúť nijaké konkrétne informácie o „dôležitých otázkach“, odlišné od verejne prístupných napr. v dennej tlači. Na konkrétne osoby sa navrhovateľa nepýtal, keď navrhovateľ povedal, že všetko čo vie uviedol v správe.

Odporca v 1 rade zverejnil zoznam spolupracovníkov Štátnej bezpečnosti na svojej internetovej stránke. Podľa ust. § 27 zák. č. 553/2002 Z.z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 – 1989 a o založení Ústavu pamäti národa, odporca v 1 rade spravuje dokumenty bývalej Štátnej bezpečnosti. Podľa rozhodnutia NS SR č. R 38/96, neoprávneným zásahom v zmysle ust. § 13 Občianskeho zákonníka môže byť iba samotné neoprávnené evidovanie osoby v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti, ktorým došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti objektívne spôsobilému privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. V danej veci je rozhodujúca tá skutočnosť, kto v súčasnej dobe spravuje archívny materiál bývalej Štátnej bezpečnosti. Bývalá Štátna bezpečnosť bola organizačnou súčasťou bývalého Federálneho ministerstva vnútra ČSSR (ust. § 2 zák.č. 128/1972 Zb. o vymedzení pôsobnosti ČSSR vo veciach vnútorného poriadku a bezpečnosti , ust § 9 zák.č. 40/1974 Zb. o ZNB). Podľa ústavného zákona č. 542/1992 Zb. o zániku Českej a Slovenskej Federatívnej republiky, odporca v 2 rade je právnym nástupcom bývalej Československej socialistickej republiky. Podľa ust. § 11 zák.č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlád a organizácii ústrednej štátnej správy, Ministerstvo vnútra SR má právomoc v oblasti vnútornej bezpečnosti a vnútornej správy. Do zoznamu spolupracovníkov bývalej ŠtB navrhovateľa neoprávnené uviedla bývalá Štátna bezpečnosť ako organizovaná súčasť Federálneho ministerstva vnútra a z tohto navrhovateľ odvodzoval pasívnu legitimitáciu odporcu v 2 rade v konaní. Navrhovateľove uvedenie v zozname spolupracovníkov bývalej ŠtB a jeho uverejnenie na internetovej stránke odporcu v 1 rade poškodzuje navrhovateľovu občiansku česť, dobrú povesť a ľudskú dôstojnosť, pretože bývalá ŠtB bola zločineckou organizáciou a jeho uvedenie v zoznamoch je neoprávnené. Navrhovateľ ďalej uviedol, že má naliehavý právny záujem , aby tento nepravdivý údaj bol opravený. Na pojednávaní konanom dňa 17.6.2010 navrhovateľ požiadal o pripustenie zmeny petitu návrhu. Uznesením za prítomnosti účastníkov konania a ich právnych zástupcov súd navrhnutú zmenu petitu návrhu pripustil.

Odporca v 1. rade sa k návrhu navrhovateľa písomne vyjadril podaním zo dňa 24.6.2008 s poukazom na zákon o pamäti národa ust. § 19 ods. 1 ústav (odporca v 1 rade) vydá tlačou na elektronických médiách prepis evidenčných záznamov zachovaných alebo rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok Štátnej bezpečnosti z rokov 1939 až 1989, hlavne s údajmi o dátume zavedenia zväzku, jeho pohybe a archivovaní, druhu zväzku a jeho zmene, osobách, ak sa nejedná o cudzincov, alebo objektoch, ku ktorým sú zväzky evidované. Zo žalobného návrhu nie je zrejmé, že navrhovateľ je osoba totožná s osobou, ktorú odporca v 1 rade na svojej internetovej stránke zverejnil (elektronické médium). Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k protiprávnemu zásahu do jeho osobnostných práv a preto nie je aktívne vecne legitimovaný. Z uvedeného dôvodu žiadal návrh zamietnuť.

Odporca v 2 rade sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním zo dňa 30.6.2008 s poukazom na ust. § 4 písm. a zák.č. 40/1974 Zb. o Zbore národnej bezpečnosti, ust. § 1 ods. 1 zák.č. 125/1996 Zb. s tým, že navrhovateľ nepreukázal, že bol neoprávnené evidovaný akom agent štátnej bezpečnosti, pričom nedošlo k zásahu do jeho osobnostných práv vzhľadom na zákonné registračné oprávnenia Ústavu pamäti národa v zmysle zák. č. 533/2002 Z.z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu v rokoch 1939 až 1989 a o založení Ústavu pamäti národa. Súčasne vzniesol námietku pasívnej legitímácie v konaní s tým, že SR – MV SR ako odporca v 2 rade nie je pasívne legitímovaný v danom spore, pasívna legitímácia sa musí opierať o existenciu skutočností vyplývajúcich z hmotného práva, ktoré ju preukazujú, čo v danom prípade nebolo preukázané. Uplatnenú námietku pasívnej legitímácie odôvodnil aj uznesením NS SR sp.zn. ICo 34/1995 podľa ktorého u materiálov, tvorcami ktorých boli útvary v pôsobnosti bývalého Federálneho ministerstva vnútra Československej socialistickej republiky je pasívne legitímovaný ten orgán SR, ktorý archívny materiál bývalej Štátnej bezpečnosti spravuje a má možnosť tento archívny materiál využívať. Po rozdelení Československej federatívnej republiky ústavným zák.č. 542/1992 Zb. o zániku ČSFR neexistoval orgán v pôsobnosti SR, ktorý by vykonával právomoci bývalého Federálneho ministerstva vnútra a odporca v 2 rade nie je právnym nástupcom po bývalom Federálnom ministerstve vnútra. Súčasné Ministerstvo vnútra SR nemôže niesť zodpovednosť za spôsob evidencie a záznamy v záväzkoch o spolupráci, memorande a registračných protokoloch vykonané počas obdobia neslobody.

V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, právnych zástupcov účastníkov konania, svedkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav :

Odporca v 1 rade uverejnil registračné zväzky bývalej Štátnej bezpečnosti a vo zväzkoch pre Bratislavu a Západoslovenský kraj bol uverejnený navrhovateľ pod registračným číslom 27445 séria II Bratislava ako agent.

V zoznamoch spolupracovníkov bývalej Štátnej bezpečnosti , ktoré boli od roku 1990 rôznym spôsobom uverejnené navrhovateľ uvedený nebol.

Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že so štátnou bezpečnosťou nikdy nespolupracoval a bol nemilo prekvapený objavením svojho mena vo zväzkoch, ktoré uverejnil odporca v 1 rade. Navrhovateľ požiadal odporcu v 1 rade o sprístupnenie dokumentov, ktoré sa mali na neho vzťahovať. Odporca v 1 rade listom zo dňa 26.8.2005 napísal, že osobný zväzok zavedený dňa 14.9.1987 na S-ŠtB Bratislava pod reg.č. 27445 bol dňa 12.12.1989 zničený a preto žiaden materiál od odporcu v 1 rade neobdržal. Navrhovateľ vyštudoval na Filozofickej fakulte UK v Bratislave sociológiu, Po skončení vysokej školy pracoval ako redaktor najskôr v nakladateľstve PRAVDA, neskôr v Osvetovom ústave Bratislava, ešte neskôr vo Výskumnom ústave kultúry Bratislava. Popri zamestnaní si privyrábala výučbou jazykov (angličtina, nemčina, ruština) aj ako prekladateľ a tlmočník vo vnútri štátu. Prvý krát mu bolo dovolené vycestovať do „kapitalistickej cudziny“ ako študentovi v roku 1968. Potom boli všetky jeho žiadosti o pridelenie devízového prísľubu zamietané.

Klienti, ktorým tlmočil v oblasti záujmovej umeleckej činnosti ho odporúčali zamestnávateľovi (Osvetový ústav) a Ministerstvu kultúry SR ako tlmočníka aj do zahraničia. Na základe ich žiadosti navrhovateľ v roku 1984 alebo 1985 mohol po prvý raz vycestovať ako tlmočník folklórneho súboru na niekoľko dní do Heinburgu v Rakúsku. Po návrate na navrhovateľove odvolanie proti zamietnutiu žiadosti o pridelenie devízového prísľubu bol pridelený prísľub na turistickú cestu na 10 dní do Rakúska. Na základe dobrých referencií na navrhovateľa od súborov záujmovej umeleckej činnosti potom niekoľko krát vycestoval ako tlmočník do zahraničia. Z pracovných ciest bol povinný podávať cestovné správy ako každý, kto pracovne cestoval do zahraničia. Kópia sa poskytovala aj na tzv. oddelenie pre zvláštne úlohy. Po odovzdaní štvrtej alebo piatej správy si navrhovateľ predvolal vtedajší vedúci uvedeného oddelenia a žiadal zodpovedať otázku, či má navrhovateľ na správy šablónu. Navrhovateľ odpovedal, že má a nemá dôvod ju meniť, keďže priebeh každej cesty je z hľadiska „bezpečnosti štátu“ rovnaký –podľa navrhovateľových vedomostí sa nestalo nič mimoriadne, nikto žiadneho člena súboru nekontaktoval, ani člen nejakého súboru nejakú osobu mimo nevyhnutnosti súvisiacej s plnením úloh štátnej reprezentácie tiež nekontaktoval. Po rozhovore bol navrhovateľ telefonicky pozvaný na rozhovor na Februárovú ul. kde ho vypočúval muž v civilu, či do správ napísal pravdu. Keďže navrhovateľ ani nemal čo iné napísať a on zrejme mal informácie o týchto cestách aj z iných zdrojov, po rozhovore navrhovateľa prepustil. Podobným spôsobom bol navrhovateľ pozvaný na ul. Februárového víťazstva ešte raz. Rozhovor prebiehal opäť podobne. Predmetom rozhovoru nikdy nebolo nič iné ako vyššie uvedené a niekoľko veľmi všeobecných otázok na vtedajšie dianie v oblasti kultúry. Keďže navrhovateľ bol len radový pracovník, ani keby bol chcel, nemohol poskytnúť nijaké konkrétne informácie o „dôležitých otázkach“, odlišné od verejne prístupných napr. v dennej tlači. Na konkrétne osoby sa navrhovateľa nepýtal, keď navrhovateľ povedal, že všetko čo vie uviedol v správe. Odporca v 1 rade zverejnil zoznam spolupracovníkov Štátnej bezpečnosti na svojej internetovej stránke.

Podľa ust. § 27 zák. č. 553/2002 Z.z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 – 1989 a o založení Ústavu pamäti národa, odporca v 1 rade spravuje dokumenty bývalej Štátnej bezpečnosti.

Podľa rozhodnutia NS SR č. R 38/96, neoprávneným zásahom v zmysle ust. § 13 Občianskeho zákonníka môže byť iba samotné neoprávnené evidovanie osoby v materiáloch bývalej Štátnej bezpečnosti, ktorým došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti objektívne spôsobilému privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka.

Bývalá Štátna bezpečnosť bola organizačnou súčasťou bývalého Federálneho ministerstva vnútra ČSSR (ust. § 2 zák.č. 128/1972 Zb. o vymedzení pôsobnosti ČSSR vo veciach vnútorného poriadku a bezpečnosti , ust § 9 zák.č. 40/1974 Zb. o ZNB).

Podľa ústavného zákona č. 542/1992 Zb. o zániku Českej a Slovenskej Federatívnej republiky, odporca v 2 rade je právnym nástupcom bývalej Československej socialistickej republiky. Podľa ust. § 11 zák.č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlád a organizácii ústrednej štátnej správy, Ministerstvo vnútra SR má právomoc v oblasti vnútornej bezpečnosti a vnútornej správy. Do zoznamu spolupracovníkov bývalej ŠtB navrhovateľa neoprávnene uviedla bývalá Štátna bezpečnosť ako organizovaná súčasť Federálneho ministerstva vnútra a z tohto navrhovateľ odvodzoval pasívnu legitímáciu odporcu v 2 rade v konari. Navrhovateľove uvedenie v zozname spolupracovníkov bývalej ŠtB a jeho uverejnenie na internetovej stránke odporcu v 1 rade poškodzuje navrhovateľovu občiansku česť, dobrú povesť a ľudskú dôstojnosť, pretože bývalá ŠtB bola zločineckou organizáciou a jeho uvedenie v zoznamoch je neoprávnené. Navrhovateľ ďalej uviedol, že má naliehavý právny záujem, aby tento nepravdivý údaj bol opravený.

Podľa ust. § 19 ods. 1 ústav (odporca v 1 rade) vydá tlačou na elektronických médiách prepis evidenčných záznamov zachovaných alebo rekonštruovaných protokolov zväzkov a ďalších evidenčných pomôcok Štátnej bezpečnosti z rokov 1939 až 1989, hlavne s údajmi o dátume zavedenia zväzku, jeho pohybe a archivovaní, druhu zväzku a jeho zmeny, osobách, ak sa nejedná o cudzincov, alebo objektoch, ku ktorým sú zväzky evidované.

Námietka odporcu v 1 rade, že zo žalobného návrhu nie je zrejmé, že navrhovateľ je osoba totožná s osobou, ktorú odporca v 1 rade na svojej internetovej stránke zverejnil (elektronické médium) a že navrhovateľ nepreukázal, že došlo k protiprávnemu zásahu do jeho osobnostných práv a preto nie je aktívne vecne legitimovaný bola výpoveďou samotného navrhovateľa, potvrdením z Registra obyvateľov SR ako aj výpoveďou svedka Milana Pagáča vyvrátená.

Na požiadanie súdu zo dňa bola vykonaná lustrácia osôb s menom Ondrej Herec nar. 7.7.1944 cestou Registra obyvateľov SR a zistil z listu doručeného súdu dňa 22.2.2010, že je evidovaná iba osoba navrhovateľa.

Z výsluchu svedka Milana Pagáča súd zistil, že svedok pracoval objektovým systémom, boli mu pridelené objekty kultúry a jeden z týchto objektov bol aj Osvetový ústav. Mal na starosti inštitúcie, kde pracoval aj navrhovateľ. Dozvedel sa, že navrhovateľ, keď bol v zahraničí, mala sa tam skupina, ktorú doprevádzal niečoho dopustiť, ale nevedel čoho. Predvolal navrhovateľa aby podal vysvetlenie a vykonal previerku. Šlo o nejakú nepodstatnú vec, krádež člena súboru, ale navrhovateľ o tom nemohol vedieť. Dostavil sa na predvolanie, povedal čo vedel a svedok ho prepustil. Čo sa týka zaradenia navrhovateľa ako agenta , bol ročný plán (naplniť počty agentov) , ktorý sa musel plniť a to sa spravilo aj bez toho aby svedok musel s navrhovateľom hovoriť alebo sa s ním stretnúť. Od vtedy navrhovateľa nevidel cca 25 rokov. Na pojednávaní konanom dňa 17.6.2010 ho videl od vtedy prvý krát. Svedok do zápisnice pred súdom uviedol, že navrhovateľ nikdy nebol agentom, ale svedok ho nahlásil ako agenta zaevidoval ho, hlásil s ním styk, vykazoval s ním schôdzky. Tento spis bol zlikvidovaný. V súčasnosti navrhovateľ vyskakuje v evidencii kvôli tomu, že bol svedkom zaevidovaný.

Podľa ust. § 27 ods. 1 zákona č. 553/2002 Z. z. Zákon o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení ústavu pamäti národa a o doplnení niektorých zákonov (zákon o pamäti národa), Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a Slovenská informačná služba odovzdajú ústavu dokumenty o činnosti bezpečnostných zložiek, ktoré majú vo vlastníctve, držbe alebo správe, do ôsmich mesiacov od účinnosti tohto zákona. Ústavu odovzdajú tiež kópie osvedčení, vydané občanom Slovenskej republiky počas účinnosti zákona č. 451/1991 Zb., ktorým sa ustanovujú niektoré ďalšie predpoklady na výkon niektorých funkcií v štátnych orgánoch a organizáciách Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, Českej republiky a Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 40/1974 Zb. (v tom čase platného) o Zbore národnej bezpečnosti, Pri uskutočňovaní svojho poslania Zbor národnej bezpečnosti

a) odhaľuje a zneškodňuje nepriateľskú činnosť zameranú proti Československej socialistickej republike;

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 40/1974 Zb. (v tom čase platného) o Zbore národnej bezpečnosti, v rámci Zboru národnej bezpečnosti je utvorená zložka Štátnej bezpečnosti a zložka Verejnej bezpečnosti.

S poukazom na výpoveď svedka Milana Pagáča, ktorý potvrdil nedôvodnosť zaevidovania navrhovateľa mal súd za preukázané, že navrhovateľ sa dostal nedôvodne do evidencie ako spolupracovník ŠtB a bol zaevidovaný neoprávnene. Týmto mal súd za preukázanú aj aktívnu legitimáciu navrhovateľa na podanie návrhu, a preto návrhu vyhovel a určil, že navrhovateľ je neoprávnene evidovaný v registračných protokoloch bývalej štátnej bezpečnosti ako jej agent, pričom zaviazal odporcu v 1. rade k povinnosti zverejniť výrok rozsudku na svojej internetovej stránke do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku v elektronickom prepise registračného protokolu, pri mene navrhovateľa uviesť poznámku o súdnom rozhodnutí.

Súd súčasne prihliadol na odporcom v 2 rade vznesenú námietku pasívnej legitimácie v tomto konaní a návrh voči odporcovi v 2. rade zamietol.

Odporca v 2. rade : SR – MV SR nie je pasívne legitimovaný v danom spore, u materiálov, tvorcami ktorých boli útvary v pôsobnosti bývalého Federálneho ministerstva vnútra Československej socialistickej republiky je pasívne legitimovaný ten orgán SR, ktorý archívny materiál bývalej Štátnej bezpečnosti spravuje a má možnosť tento archívny materiál využívať.

Po rozdelení Československej federatívnej republiky ústavným zák.č. 542/1992 Zb. o zániku ČSFR neexistoval orgán v pôsobnosti SR, ktorý by vykonával právomoci bývalého Federálneho ministerstva vnútra a odporca v 2 rade nie je právnym nástupcom po bývalom Federálnom ministerstve vnútra. Súčasnú Ministerstvo vnútra SR nemôže niesť zodpovednosť za spôsob evidencie a záznamy v záväzkoch o spolupráci, memorande a registračných protokoloch vykonané počas obdobia neslobody.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podaním doručeným súdu dňa 21.6.2010 právny zástupca navrhovateľa v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. vyčíslil trovy právneho zastúpenia. Hodnota konania - - 1/3 výpočtového základu (ust. § 1 ods. 3 v spojení s ust. § 11 ods. 1 vyhl.č. 655/2004Z.z.) :

- za rok 2008...19056Sk / 632,54,-Eur
- za rok 2009...659,41,-Eur
- za rok 2010...721,40,-Eur

Špecifikácia úkonov :

- prevzatie a príprava veci vrátane prvej porady s klientom v roku 2008 (ust. § 14 ods. 1 písm. a)...1.466,-Sk / 48,66,-Eur
- žalobný návrh zo dňa 19.5.2008...1.466,-Sk / 48,66,-Eur
- pojednávanie dňa 3.12.2009 ...53,49,-Eur
- pojednávanie dňa 17.6.2010...55,49,-Eur

Spolu bez DPH...206,30,-Eur

DPH19%...39,20eur (registrácia o DPH priložená v prílohe)

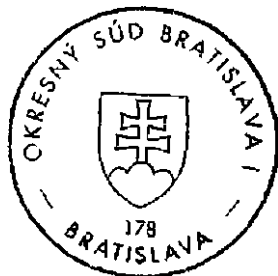
Režijný paušál (2x6,31,-Eur – rok 2008, + 6,95,-Eur – rok 2009 + 7,21,-Eur – rok 2010)...26,78,-Eur

Spolu trovy právneho zastúpenia v sume ...272,28,-Eur

V súlade s vyhl.č. 655/2004 Z.z. v platnom znení súd zaviazal odporcu v 1 rade k zaplateniu náhrady trov konania navrhovateľovi na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený vo Volksbank Slovakia a.s. č.ú. : 4001 064 805/3100 tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha / § 205 ods.1 O.s.p./. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci / §205 ods.2 O.s.p. /.

V Bratislave dňa 17.6.2010

JUDr. Tatiana Redenkovičová Koprďová

sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:

Romana Matlovičová